

Brev från och till medlemmar av familjen Gjörwell, växlade åren 1780-1811 E...

Gjörwell, Carl Christoffer,

HS Ep. G 12:1

National Library
of Sweden

Til Fru Stafva Nora Lindahl
i Norrköping.

25.
Captensudden, den 24 Jul. 1791.

i stället för att gå upp uti Sittershets- Academiën på denna des stora
Dag, och hwartil jag erhållit en högtidlig Invitations-Billet af Din Biskops
Dörr, Kongl. Leinter, Lindblom, så sitter jag mycket häldre uti mit sällas
Lugn, och skrifer til min lilla söta Stafva. Men aldrig bästa Du! Dit sista
Bref har mycket orrott mig, ty Du har varit sjuk, ja illa sjuk; dock, Gudi lof!
nu är Du åter bättre. Du får intet bli sjuk på det maneret mera, utan
hämta nu vackert alla Dina Kräfte tillhopa, i fall en riktig och loflig
Sjukdom skulle framdeles taga sig den friheten och incommodera Dig litet.
Kärfva imedertid Din lilla söta Lindahl, och tacka honom på alla våra
vägnar, för det att, i fall Sjukdomar icke kunna uti denna vår märklige
Swaghet aldeles undvikas, han varit så god och skaffat Dig en egen
sif Medicus, hvars til och med häfsofuma Valspråk: improvides mig
jag nyl. tryckt uti mit Svenska Archiv. Också i al sanning kommer
til hans öfrige förträffliga och af Dig så väl målade Egenheter att få
den af en verkligen Lärddäkare, som med utmärkesamhet utforskar,
tänker, förbinder uti sin Vetenskap, som således får med tiden Namn,
kunnighet för mer än för det, att vara en tyklig Practicus. Anmål vid
tilfalle min Högagtring och Erkänsla mot den Hedersmannen.

När på Torpet hafre vi, Gudi lof! så skäligen haft Hälflan, när jag
undantagen Söta Nora små Coliker, och att Britte-Louise dragit hola tiden
med Hufvudvärk och en Rodnad i yttre Huden, huaremot hon ^{nu} dricker en
Lisan och låtit sig för första gången äder. Man gick hurtigt äftad til
den operation, ehuru det var första gången, som hon skulle se sit unga
Blod rinna; men til slut måste dock den käckka Flickan ääna.
Nu är hon åter rätt rask igen, och får väl hölj skriva mera härom.

Hvad sal. Morfers Begrifning angår, så skedd den med al Heder, &
samt bekostades af Bror Widegren. Söta Nor och Britte-Louise suts i
Stancel och Smibbhusva, och Calle gick med i dik-Processen. Gubben,
som ej orkar utstoppa sina Sectis år, hvarken i purt svart, eller uti
svart och Rött, blev hema. Först gånge lilla Fredric Widegren, såsom
rätt Dotter, midt uti, och ä ömse sidor vår Calle och Carl Herman
ifran Edö; sedan Bror Mültern och Bror Widegren; Bror Carl Axel var
från

+ Fredagen d. 15, 1

frånvarande på sina Krutbräns-Visitationer. Stats Secreteraren
Schroöderheim, Cancellie-Rådet Ferner, Commerce-Rådet Kling och
många uter Cancelliet gingo med i Processen. Secreterarne Gartz
och Euren voro Marskalkar. Du torde känna dem begge: den förre
följde med den Herr Lindahl, som förde ^{unge} Chinesaren til oss, då de med
en hel Suite af Norkönings-boen besökte Arsenalen; den senare
förde Öfver-Auditeuren Nordfors uti vårt Hus, är ock ritler, men
modeste, utan Pretentioner, utan farande övickheter. När Processen,
som för Närheten til Kyrkan gick til fot, kom til kyrkodörren, stod
den lifatta ättkistan där dem til mötes, då den kom, under Song-musik,
fram i Choret, hvar Döter Petrejus kastade jord på den sama, och gick
alt tres-devotement til. Liket skulle sedan föras ifrån Maria til
Kongsholmen, hvar min Sal. Svärfar har et Graffställe; kanske det är
ock redan ditfördt och dymedelt flittigen jordfäst. Där hvilat han nu
föft, och vi alle minnas honom med kärlek. Processen trakterades
sedan med diverse Viner och skönaste Conspect. uti Songen suto af Damern
mormor, Svägerskan Widegren, rätt Döter af ^{Sal.} Kongl. ~~Arkenius~~. Arkenius,
hvilken ock grät mycket, sedan Söta Mor, ^{fröken} Antie Louise och Hedde Sophie
utomdes voro där Fru Kling, Fru Gung och den andra Fru Widegren;
Fru på Kronan var icke närvarande, icke heller var min Svägerska
från Edo ⁱⁿ inkommen. På aftonen var ingen måltid, som rätt var det,
och hade ^{vidare} förorsakat dubbel Embarras uti de små Rummen. Gamle
Kongl. Secreteraren Jernsköld var ock med på Begravningen, en
mångårig vän och ämbets-Kamrat med Sal. Arkenius. Han är af
skäligh ålder och skäligh Aikdom; hvadan ock Söta Mor vil, at mormor
skat giftra sig med honom; således stode hon ²⁰ för tredje gången Brud
här i verlden; men hvilken Förbindelse synes mig stöta på de Swedens
Sorgska eller så kallade ofkyrdiga Giftermäten, ansett Brudgummen
är än enghar. ²⁰ Men efter vi nu äre stadda uti Familie-Ärenden,
så vil jag förkunna dig en ny Syn af en Slägtning, som kommer
långt ifrån. Du har ^{väl} hört talas om Pehr Coget, Eleve af den
store Pafel-målaren Sundberg, och som repte til Frankrike inän
jag ännu såg Din Mor. Där har han gjort en flagn-dycka, och varit
i många år Stadens målare i Lyon, eller med Löw på Stat.
Han

Han är för ingen del lik sin Respective Svor, Fredric Logel, utan är
liten till väntan, har et fint ansigte och är mycket grantaga, därjämte
litet nyfältigt och sensibelt; fördrager således icke Fransosernes nu nyl.
antagna Belegghet, at sans färdig hänga och plundra, utan remitterar
han sin fina väntan till öfver, och ämnar komma hiesel efter. Hvad det
skall komma honom soligt för, at finna här före sig sin Systers Svor,
barn, ja om Du och dindaliet så för godt finna, för han ^{väl} ^{part} ^{tegg}
i sin famn och kyssa Barnbarns Svor; äfven som det också lärer komma
mig rätt färdig före, at kalla min gamle minderårige Lekt- och
Murare- Broder för min Blögårdade Herr Morbroder. Fru Kling är en
förträffelig Fru, och ganska väl gift, såsom Commerce- Rådet Stening är
sjelfen Kommetoteten, som också lysen utur hans ögon och hela väsende.
Både han och hon taga den ännu och glädjande del uti din stora Lycka.
Fru Kling är ännu mycket sjuklig; begge hennes yngre Söner, af hvilka den
ena är Officer och den andre Civil, vero också med på Begrifningen.
Fredrica Georgii kunde icke komma, men lat riktigt födra hem till sig sin
Stunt med Confect. Denna Skänk är nu på sit sätt en rik Glicka; ty hon
ärfde nu åter efter Medailleuren Nils Georgii. Calle var mycket rodd på
Begrifningen och kunde, när han kysste Mormors Hand, ej säga et ord
för tårar; deruti bestod också hela mit Gal, då jag första gången såg
denna ^{intri-} respectable Fru, som ~~älska~~ vid Begrifningen presenterade med all
härdighet och en förunderlig Sinnesstyrka. Det nog om denna trjste Siene.

Uppå de äldas (Lika) kommer jag åter upp i de lefrandes Land, och
där möter mig först ibland nykomne Gäster uti mit Hus min egen Lilla
Stafva -- ack! jag menar blott det Portrait. Det kom med sin sköna Svor
här i Söndags, eller i dag otta dagar sedan. Det sitter ^{nu} i Söta mors Förmat,
på andra sidan om Rustorre-fönstret, gjör således en Pendant till Spogelen
öfver Söta mors Bureau: det vil säga, at vi hafve om 2:ne Spoglar uti
detta så vackra rum. Svritken menar Du väl at jag hällt för mig uti?
Jo, att går Jubben hält och ser sig uti den nya Spogelen, och blir det aldeles
Spogelens eget fel, om Spogel-Fabriqouren tycker om lit arbete. Men för
at nu åter tala om bara Portraitet, så fallas om dessamma många omdömen,
men alla till din fördel. Du är icke på Konstnärens Dukt så ung och
vacker, som Du är kommen utur Naturens Hand; din fina, glada och
litet skalkagtiga mine saknas aldeles; man kan väl känna igen alla
Partierne.

